

سِفْرُ الْعَرْشِ الْمُخْتَومُ

وَرَأَيْتُ عَلَى يَمِينِ الْجَالِسِ عَلَى الْعَرْشِ سَفْرًا مَكْنُوبًا
مِنْ دَاخِلٍ وَمِنْ وَرَاءِ، مَحْتُومًا بِسَبْعَةِ حُجُومٍ. وَرَأَيْتُ مَلَاكًا
قَوْيًا يُنَادِي بِصَوْتٍ عَظِيمٍ: مَنْ هُوَ مُسْتَحْقٌ أَنْ يُفْتَحَ
السَّفَرَ وَيَفْكُكَ حُجُومَهُ؟ قَلَمٌ يَسْتَطِعُ أَحَدًا فِي السَّمَاءِ وَلَا
عَلَى الْأَرْضِ وَلَا تَحْتَ الْأَرْضِ أَنْ يَفْتَحَ السَّفَرَ وَلَا أَنْ
يَنْتَطِرَ إِلَيْهِ. فَصَرَّتْ أَنَا أَبْكِي كَثِيرًا لِأَنَّهُ لَمْ يُوجَدْ أَحَدٌ
مُسْتَحْقًا أَنْ يَفْتَحَ السَّفَرَ وَيَفْرَأُهُ وَلَا أَنْ يَنْتَطِرَ إِلَيْهِ. قَالَ
لِي وَاحِدٌ مِنَ الشَّيْوخِ: لَا تَبْكِ، هُوَدًا قَدْ عَلَبَ الْأَسْدُ الَّذِي
مِنْ سِبْطِ يَهُودَا، أَصْلُ دَاؤَةِ لِيَفْتَحَ السَّفَرَ وَيَفْكُكَ حُجُومَهُ
السَّبْعَةِ.

الخروف المذبوح

وَرَأَيْتُ قَائِدًا فِي وَسْطِ الْعَرْشِ وَالْحَيَّاتِ الْأَرْبَعَةِ وَفِي
وَسْطِ الشَّيْوخِ حَرُوفًا قَائِمًا كَأَنَّهُ مَدْبُوحٌ، لَهُ سَبْعَةُ قُرُونٍ
وَسَبْعُ أَعْيُنٍ، هِيَ سَبْعَةُ أَرْوَاحِ اللَّهِ الْمُرْسَلَةِ إِلَى كُلِّ
الْأَرْضِ. قَائِمًا وَأَحَدَ السَّفَرِ مِنْ يَمِينِ الْجَالِسِ عَلَى
الْعَرْشِ. وَلَمَّا أَحَدَ السَّفَرَ حَرَّكَ الْأَرْبَعَةِ الْحَيَّاتِ
وَالْأَرْبَعَةِ وَالْعِشْرُونَ شَيْخًا أَمَامَ الْحَرُوفِ وَلَهُمْ كُلُّ وَاحِدٍ
قِيَارَاثٌ وَحَامَاتٌ مِنْ ذَهَبٍ مَمْلُوَّةٍ بَحُورًا، هِيَ صَلَوَاتُ
الْقَدِيسِينَ، وَهُمْ يَتَّمِمُونَ تَرْبِيَّةً حَدِيدَةً قَائِلِينَ:
مُسْتَحْقُ أَنْ تَأْخُذَ السَّفَرَ وَيَفْتَحَ حُجُومَهُ لِأَنَّكَ دُبِّحْتَ
وَاسْتَرْسَتَ لِلَّهِ يَدِمِكَ مِنْ كُلِّ فَيْلَةٍ وَلِسَانٍ وَشَعْبٍ
وَأَمْمَةٍ⁹ وَجَعَلْتَنَا لِأَهْلَنَا مُلُوكًا وَكَهْنَةً فَسَتَمِلُّ عَلَى
الْأَرْضِ. وَطَرَرْتُ وَسَمِعْتُ صَوْتَ مَلَائِكَةَ كَثِيرِينَ حَوْلَ
الْعَرْشِ وَالْحَيَّاتِ وَالشَّيْوخِ، وَكَانَ عَدَدُهُمْ رَبَوَاتٍ
رَبَوَاتٍ وَالْأَلْوَفَ الْأَلْوَفَ¹⁰، قَائِلِينَ بِصَوْتٍ عَظِيمٍ: مُسْتَحْقُ
هُوَ الْحَرُوفُ الْمَدْبُوحُ أَنْ يَأْخُذَ الْعَدْرَةَ وَالْغَنِيَّةَ وَالْحَكْمَةَ
وَالْفُؤَادَةَ وَالْكَرَامَةَ وَالْمَجْدَ وَالْبَرَكَةَ. وَكُلُّ خَلِيقَةٍ مَمَّا فِي
السَّمَاءِ وَعَلَى الْأَرْضِ وَتَحْتَ الْأَرْضِ وَمَا عَلَى الْبَحْرِ، كُلُّ
مَا فِيهَا، سَمِعْتُهَا قَائِلَةً: لِلْجَالِسِ عَلَى الْعَرْشِ وَلِلْحَرُوفِ
الْبَرَكَةُ وَالْكَرَامَةُ وَالْمَجْدُ وَالسُّلْطَانُ إِلَى أَنَّدَ
الْأَيْدِينَ.¹¹ وَكَانَتِ الْحَيَّاتُ الْأَرْبَعَةُ تَقُولُ: آمِنَ،
وَالشَّيْوخُ الْأَرْبَعَةُ وَالْعِشْرُونَ حَرُّوا وَسَجَدُوا لِلْحَيِّ إِلَى
أَبْدِ الْأَيْدِينَ.

كتاب و بِرّه

¹ دیدم بر دست راست تختنشین، کتابی را که مکتوب است از درون و بیرون، و مختوم به هفت مُهر و فرشتهای قوی را دیدم که به آواز بلند ندا می‌کند: که کیست مستحق اینکه کتاب را بگشاید و مُهرهایش را بردارد؟ هیچ کس در آسمان و در زمین و در زیرزمین نتوانست آن کتاب را باز کند یا بر آن نظر کند.² و من به شدت می‌گرسیم زیرا هیچ کس که شایسته گشودن کتاب یا خواندن آن یا نظر کردن بر آن باشد، یافت نشد.³ و یکی از آن بیران به من می‌گوید: گریان می‌باش! اینک، آن شیری که از سبط یهودا و پیشنه داده است، غالب آمده است تا کتاب و هفت مُهرش را بگشاید.

⁴ دیدم در میان تخت و چهار حیوان و در وسط پیران، بِرّهای چون ذبح شده ایستاده است، و هفت شاخ و هفت چشم دارد، که هفت روح خدایند که به تمامی جهان فرستاده می‌شوند. پس آمد و کتاب را از دست راست تختنشین گرفته است.⁵ و چون کتاب را گرفت، آن چهار حیوان و بیست و چهار پیر به حضور بِرّه افتادند و هر یکی از ایشان بريطی و کاسه‌های زرین پر از بخور دارند که دعاها مقدسین است.⁶ و سرودی جدید میسرایند و می‌گویند: مستحق گرفتن کتاب و گشودن مُهرهایش هستن زیرا که ذبح شدی و مردمان را برای خدا به خون خود از هر قبیله و زبان و قوم و امّت خردی⁷ و ایشان را برای خدای ما پادشاهان و کَهْنَه ساختنی و بر زمین سلطنت خواهند کرد.⁸ و دیدم و شنیدم صدای فرشتگان بسیار را که گردآگرد تخت و حیوانات و پیران بودند و عدد ایشان کرورها کرور و هزاران هزار بود؛⁹ که به آواز بلند می‌گویند: مستحق است بِرّه ذبح شده که قوت و دولت و حکمت و توانایی و اکرام و جلال و برکت را بیا بد.¹⁰ و هر مخلوقی را که در آسمان و بر زمین و زیرزمین و در دریاست و آنجه در آنها می‌باشد، شنیدم که می‌گویند: تختنشین و بِرّه را برکت و تکریم و جلال و توانایی باد تا ابدالآباد.¹¹ و چهار حیوان گفتند: آمین. و آن پیران به روی درافتاند و سجده نمودند.